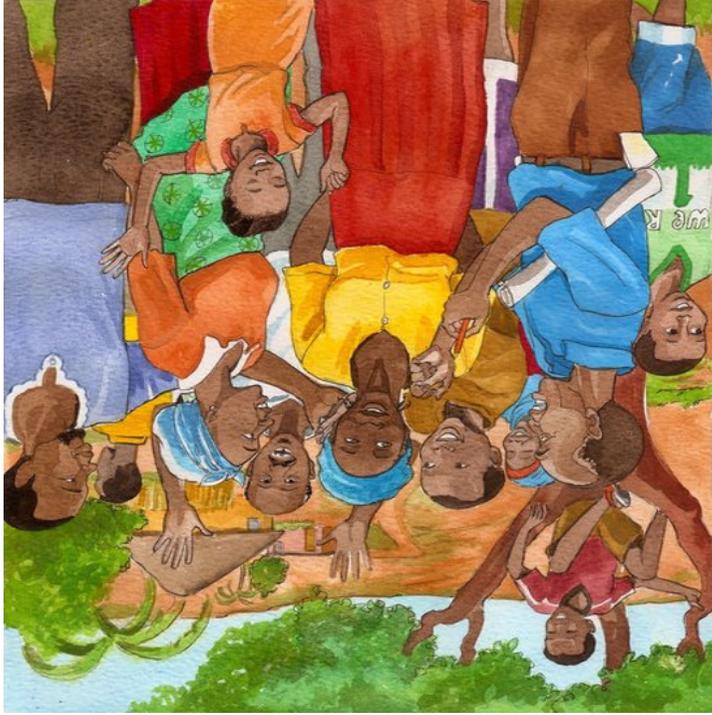

✎ Ursula Nafula
🔊 Vusi Malindi
📄 Anu Gill
😊 Punjabi
📖 Level 2

ਕੈਮਲਾ

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

ਕੈਮਲਾ

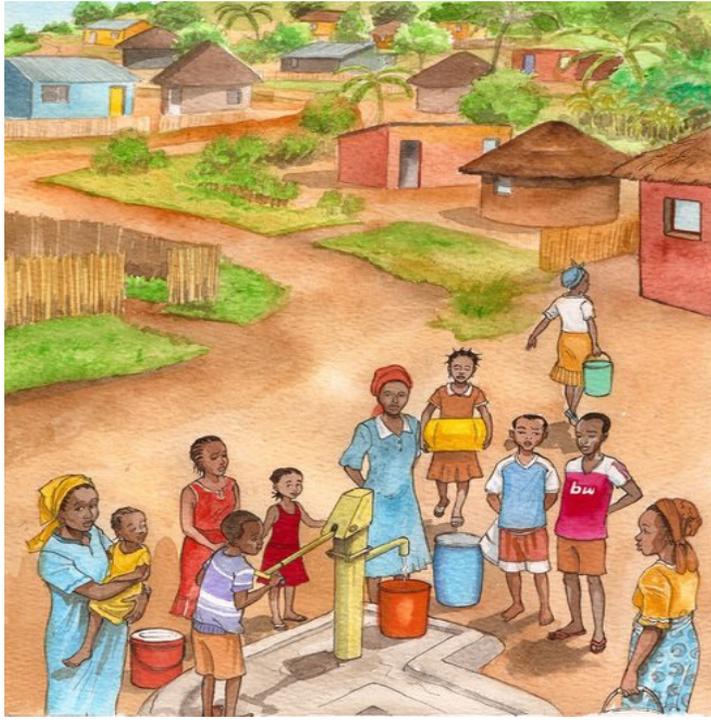

Written by: Ursula Nafula
Illustrated by: Vusi Malindi
Translated by: Anu Gill

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

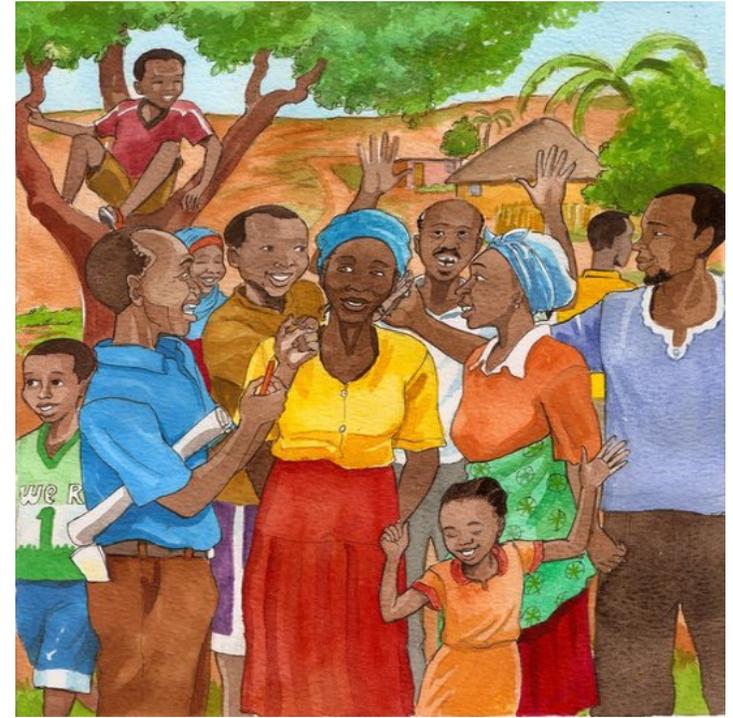
ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ।।
ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਟੂਟੀ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲੰਬੀ ਲਾਈਨ
ਬਣਾਉਂਦੇ ਸੀ।

ਸਾਜ਼ੀ ਰੋਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਕ ਰੀਲੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਉਡੀਕਿ ਕਰਦੇ ਸੀ।

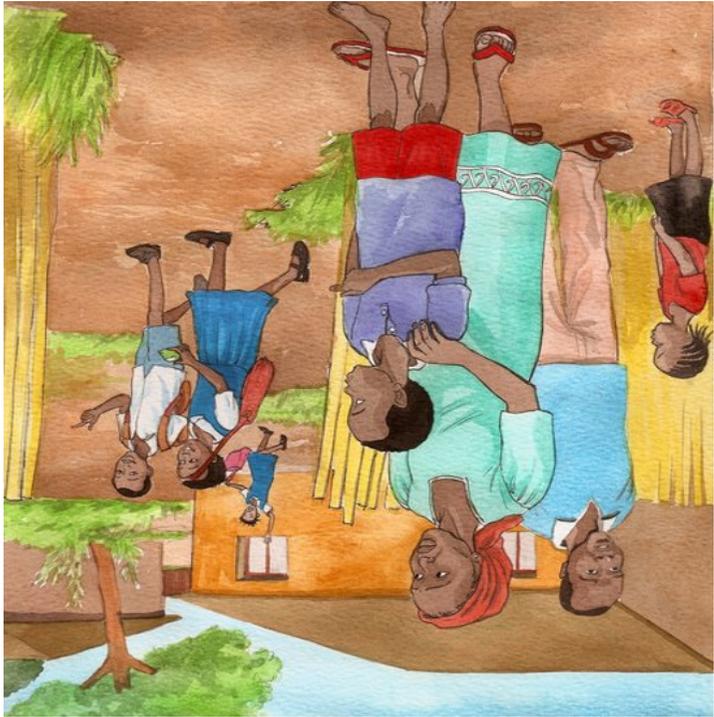

ਅਸੀਂ ਚੋਰਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸਦੇਹਾਂ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾ ਲੈਂਦੇ ਸੀ।

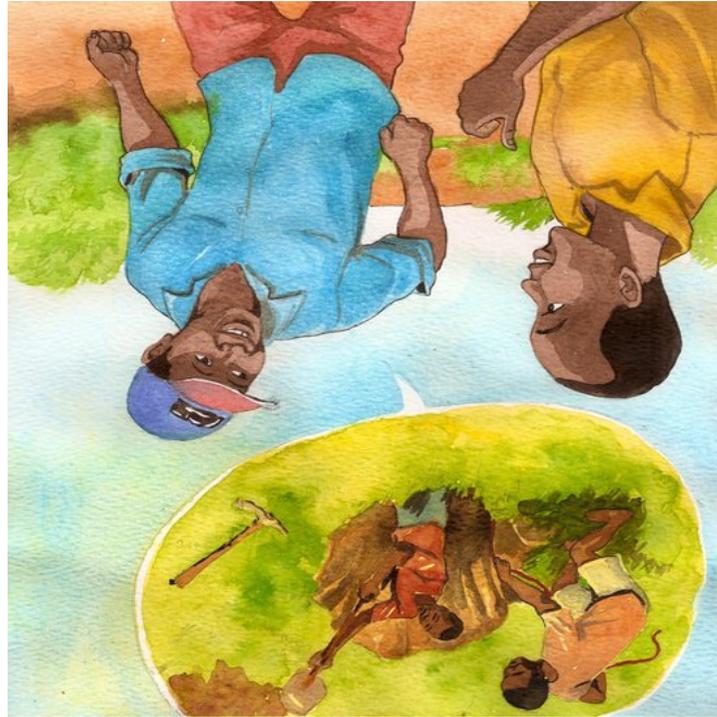

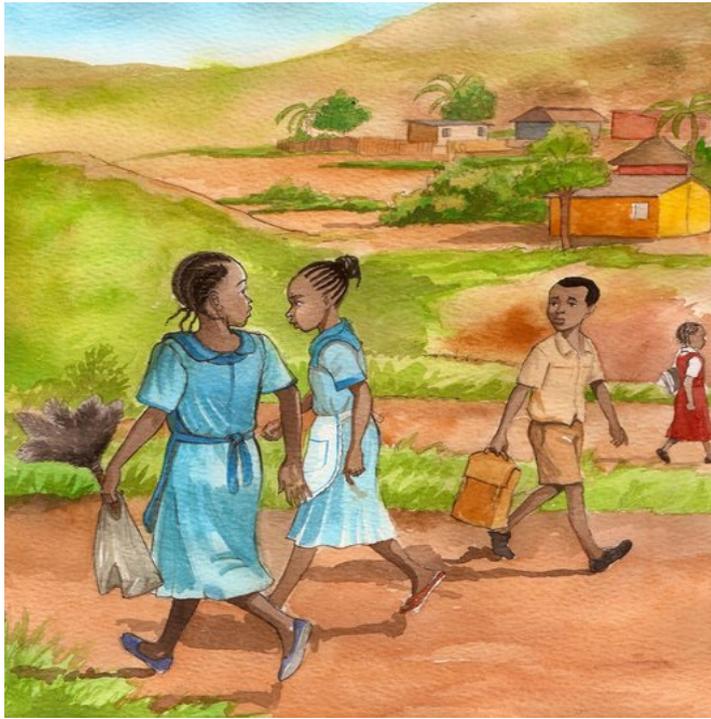
ਸਭ ਨੇ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, “ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ੴ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ।

“ਮੇਰੇ ਮਨੁੱਖ,” ‘ਮੇਰੇ ਕੇ ਖੇਤ ਦੇ ਮੁਦਾਮ ਦੇ ਮੁਖੀ

ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਹੋਰ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

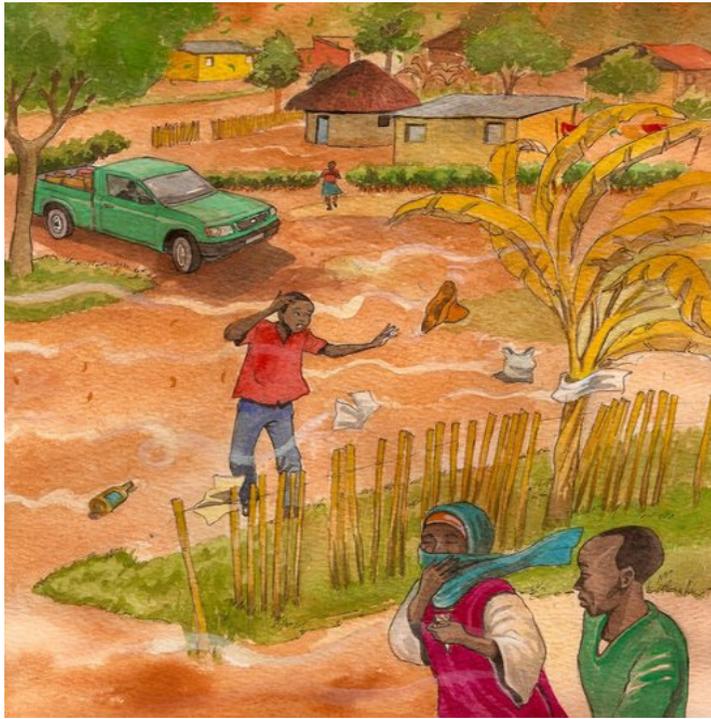
ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਔਰਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਕੇ ਭੋਜਨ ਉਗਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।”

ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ, ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ।

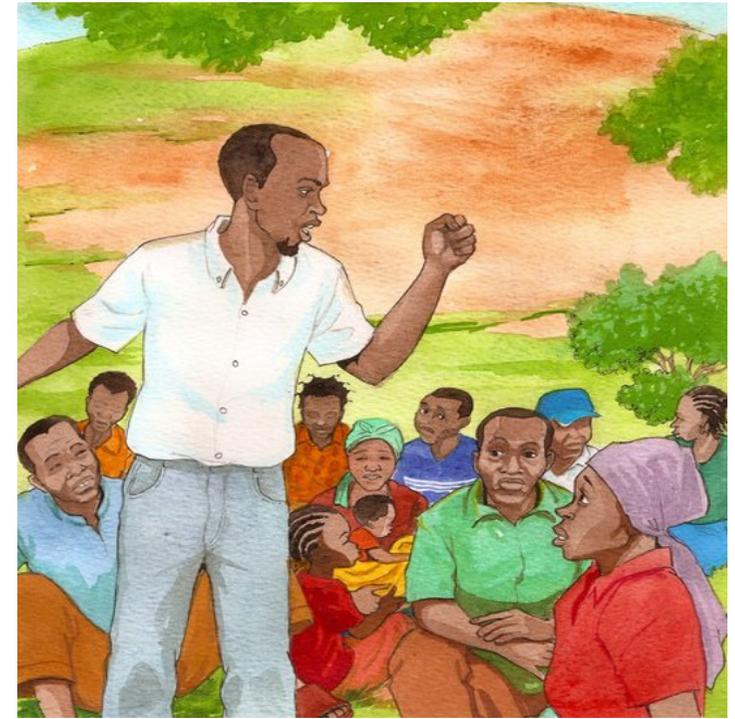

“ਮੈਂ ਸਵਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਦਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ।”
ਮੈਂ ਨਾ ਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ੋਮ, ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦੇ ਤਲੇ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਚੀਰੀ

ਜਦ ਹਵਾ ਵਗਦੀ, ਕਚਰੇ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਾੜਾਂ ਤੇ
ਅਟਕ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

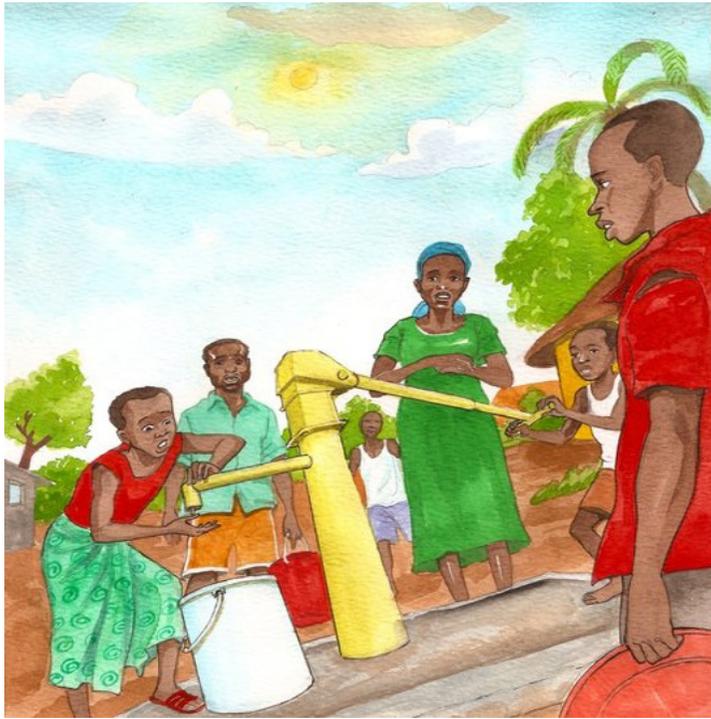
ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਕੇ ਬੋਲੇ, “ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ
ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ
ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”

ਲੋਕੀ ਟੁੱਟੇ ਕੱਚ ਤੋਂ ਕੱਟ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ
ਸੁੱਟਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਲੋਕੀ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਦਰਖਤ ਹੇਠ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਗੱਲ ਸੁਣ
ਲਾਂ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਟੂਟੀ ਸੁੱਕ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੰਟੇਨਰ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਏ।

ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਘਰ ਘਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇ ਰਹੇ।